

KISS BENEDEK

Jegyzeteim megsemmisítem

*Dugdostam drága, régi füzeitemet,
hogy egyszer majd megtanulom
a leckét.*

*Vártam, vártam: majd érett leszek,
s az érettségit
leteszem ismét.*

*S elvégzem az egyetemet,
jegyzeteim porosan várták.
Vártam valami új életet,
de mindig szemembe vágták
a Kommunista Kiáltványt.*

*Szemétbe mind, kifordult a világ,
és már nincs szükség Tulliuszra, Ciceróra!
Tanulj új pénzt és új fizikát,
Apolló-legénységé az új nóta.*

*Kifordult a világ, Faustus doktor
átverve, mint mindig, s elkárhozik,
lényeg a világ-ricsajt-vevő projektor,
s a lizingelt sok-milliós kocsik.*

*Régi füzeitemtől megundorodtam.
Hisz tudtam akkor is, mi a való.
Diktáltak, s én mindent rendben leírtam;
minden jegyzetem eldobható.*

*De nem riszáltam. Értékét tudtam
akkor is szólamnak s szónak.
Ám füzeitemet teleírtam
hamis szólammal, s isteni csóknak
kellett történni, hogy mindezt kibírtam.*

Késői káromlások

*Annyit káromkodom magamban,
hogy félek már,
valakik lehallgatják.
Bezzeg hajdan, szépkoromban
téptem a rózsát.*

*Aztán ültettem, s míg bírtam
metszegettem.
S nem tudom, az Úr
melyik tettemnél
állt megettem.*

*Most már csak káromkodok,
s az élősdieket hajtom.
Mivé lett arcom!*

*Jönnek a rühök, atkák,
s már termetem sem atléta.
Járni nem tudok – lábam fabatkát
sem ér, nincs jótévő séta.*

*Uram, későn tanultam káromkodni,
de ezt az adományt
ne vedd el tőlem!
Hadd káromkodjam ki magamat
jelen,
múlt és
jövő időmben!*